

de sollicitude, d'ou charge, devoir, soin, sollicitude, souci [μέλει].

μελήσει, fut. de μέλει, v. μέλω.

μελησέμεν, inf. fut. épq. de μέλω.

μελήσω, v. μέλω.

μέλι, ιτος (τό) 1 miel || **2 p. anal.** suc qui suinte du tronc du palmier [cf. *lat.* mel, mulsum].

μελία, ας (ή) 1 frêne || **2** lance en bois de frêne.

μελί-γηρος, υος (ό, ή) au doux son [μ. γήρος].

μελί-γλωσσος, ος, ον, à la langue de miel, à la douce parole [μ. γλώσσα].

μελιζώ (seul. prés.) accompagner comme d'un chant, acc. [μέλω].

μελίη, ion. c. μελία.

μελι-ηδής, ής, ές, doux comme du miel [μέλι, ήδύς].

μελί-κηρον, ου (τό) sorte de vin [μέλι, κηρός].
μελικός, ή, όν, qui concerne le chant; ό μ. poète lyrique [μέλος].

μελί-κρατον, ου (τό) mélange de lait et de miel avec lequel on faisait des libations en l'honneur des dieux infernaux [μέλι, κρατός].

μελί-κρητον, ion. c. le préc.

μελίνη, ης (ή) 1 millet, graine || **2 au plur.** champs de millet.

μελιнос, η, ον, de frêne [μελία].

Μελινο-φάγοι, ων (οί) les Mélinophages, *prop.* « mangeurs de millet », *pple de Thrace* [μελίνη, φαγεΐν].

μελί-πηκτον, ου (τό) gâteau au miel, sorte de pain d'épice [μ. πήγνυμι].

μελί-πνοος-ους, οος-ους, οον-ουν, aux doux accents (flûte) [μ. πνέω].

μελισδώ, dor. c. μελιζώ:

μελί-σπονδα, ων (τά) (s. e. ιερά), sacrifices où l'on fait des libations de miel [μέλι, σπένδω].

μελίσα, att. μελίττα, ης (ή) 1 abeille; *fig.* poëtesse ou poète || **2** miel [μέλι].

μελισσο-νόμος, ος, ον, qui nourrit ou gouverne les abeilles [μ. νέμω].

μελισσουργειον, att. μελιττουργεΐον, ου (τό) lieu où sont déposées les ruches [μελισσοουργός].

μελισσουργός, att. μελιττουργός, ού (ό) éleveur d'abeilles, apiculteur [μελίσα, έργον].

μελι-σταγής, ής, ές, qui distille du miel [μέλι, στάζω].

μελίτειον, ου (τό) hydromel, *boisson faite d'eau miellée* [μέλι].

μελίτειος οίνος (ό) vin miellé.

μελιτόεις-ούς, όσσα-ούσσα, att. -ούττα, όεν-ούν, fait de miel : ή μελιτόεσσα, *att. ή μελιτούττα* (s. e. μάζε) gâteau au miel [μέλι; pour la forme *att. du fem. cf.* οίνούττα, etc.].

μελιτο-πώλης, ου (ό) marchand de miel [μέλι, πωλέω].

μελιτούττα, v. μελιτόεις.

μελιτόω-ω : **1** enduire de miel, emmieller || **2** remplir de miel [μέλι].

μελίττα, v. μελίσα.

μελιτ-ώδης, ης, ες, qui ressemble au miel [μέλι, -ωδής].

μελι-φρων, gén. ονος (ό, ή) doux comme le miel [μ. φρήν].

μελι-χλωρος, υς, ον, jaune comme le miel [μ. χλωρός].

μελιχρός, ά, όν, semblable à du miel, doux comme le miel [μέλι; cf. πενιχρός de πένια].

μελλ-ειρην, ενος (ό) mot *laced.* qui est sur le point d'atteindre l'âge de puberté.

μέλλημα, ατος (τό) retard, délai, lenteur [μέλλω].

μέλλησις, εως (ή) 1 attente || **2** action de temporiser, d'attendre pour faire qqe ch., attente, remise, retard || **3** pensée ou résolution qui n'aboutit pas [μέλλω].

μελλήσω, fut. de μέλλω.

μελλητέον, adj. verb. de μέλλω.

μελλητής, ού (ό) qui diffère toujours, temporeux [μέλλω].

μελλ-ιέρη, ης (ή) prêtresse qui fait son noviciat [μέλλω, ιέρη].

μελλό-γαμος, ος, ον, qui est sur le point de se marier [μέλλω, γάμος].

μελλό-νυμφος, ου (ό, ή) 1 nubile || **2** qui est sur le point de se marier, fiancé, fiancée [μ. νύμφη].

μέλλω (imprf. έμελλον, att. ήμελλον, f. μελλήσω, ao. έμελλησα, var. ήμελλησα, pf. ίπυε.)

I être sur le point de : οϊκόνδε νέεσθαι, *Op.* être sur le point de retourner dans sa patrie; δηώσεν τήν γην, *Tuc.* être sur le point de ravager le territoire; τι παθειν, *Xén. έπ.* être sur le point de souffrir qqe ch.; *qqf.* avec

l'inf. s. e. : ό τι μέλλετε εϋθους πράττετε, *Tuc.* ce que vous êtes sur le point de faire, ou

ce que vous avez l'intention de faire, faites-le tout de suite || **II p. suite** : **1** être en situation de, être destiné à, devoir : ά ρ' ού

τελέεσθαι έμελλε, *Il.* choses qui ne devaient point s'accomplir; καί γάρ έγω ποτ' έμελλον

έν άνδράσιν διδούς ειναί, *Op. ca.* j'étais destiné à être heureux parmi les hommes;

τί δ' ούκ έμελλον (*en s. e. un verbe exprimé précédemment*) *Soph.* pourquoi non? sans

contradict; χρόνω έμελλέ σ' αποφθίσαι, *Soph.* avec le temps il devait te faire périr; *en ce sens il équivaut qqf. à notre* « il se peut que », « peut-être » : μέλλεις δε σϋ 'δμεναι,

Op. tu dois le savoir, peut-être le sais-tu || **2** être à venir, devoir arriver : *abs.* έμελλε,

Soph. cela devait être, cela était à prévoir; τó μελλον έττω, *Soph.* ce que ce qui doit arriver

s'accomplisse; ό μελλων χρόνος, le temps à venir; τó μελλον, l'avenir, le temps ou les

choses à venir || **III** hésiter, différer, tarder : τί μέλλεις? *Eschl.* que tardes-tu? avec μή,

ού : μ. μή ού, *Soph.* tarder à, différer de; *au pass.* : τά ισχυρότατα έπιζόμενα μέλλεται,

Tuc. vos plus fortes ressources sont des espérances dans l'avenir; ώς μή μελλοιτο αλλά

περαΐνοιτο τά θέοντα, *Xén.* pour que l'on

achevât sans différer ce que l'on devait faire [R. *Μερ.* attendre; cf. *mora*].

μελλά, ούς (ή) c. μέλλησις.

μελόμαι, v. μέλω.

μελόμεσθα, 1 pl. prés. ind. moy. poët. de μέλω.

μελοποιέω-ω : **1** composer un chant || **2 particul.** composer la musique d'un chant, mettre en musique, acc. [μελοποιός].

μελοποιία, ας (ή) 1 mélodie, musique ||